KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä joulukuuta 2000,

vapautuksesta, jonka Alankomaat aikoo myöntää lannoitelain mukaisista kivennäisaineita koskevista maksuista

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4404)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/371/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun artiklan [1] mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Alankomaat on ilmoittanut komissiolle 7 päivänä lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 13 päivänä lokakuuta 1999, tietyistä vapautuksista lannoitelain mukaisista kivennäisaineita koskevista maksuista. Alankomaat on toimittanut komissiolle lisätietoja 10 päivänä tammikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 12 päivänä tammikuuta 2000.

(2) Komissio on ilmoittanut Alankomaille 20 päivänä maaliskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa kivennäisaineita koskevista maksuista ehdotettujen vapautusten osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [2]. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä toimenpiteestä.

(4) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

(5) Alankomaat on toimittanut komissiolle lisätietoja 17 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä.

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS VAPAUTUKSESTA

(6) Lannoitelain IV lukuun sisältyvässä järjestelmässä säädetään pakollisesta kirjanpitojärjestelmästä, joka koskee yksittäisillä tiloilla käytettäviä kivennäisaineita sekä fosfaattien ja nitraattien enimmäispäästöjen määriä tilaa kohti. Jos päästöt ylittävät nämä enimmäismäärät, päästöistä on maksettava verot. Kivennäisaineiden käyttöä hillitsevät maksut peritään vain, jos tilalla käytettävän fosfaatin ja typen kokonaismäärä vähennettynä poistuneiden kivennäisaineiden kokonaismäärällä ylittää fosfaatin ja typen sallitut päästömäärät ympäristössä kalenterivuoden aikana (ns. poistumasäännöt). Jos tila toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä, esim. poistaa tilalta lannan, jota ei voida levittää pelloille, sen ei tarvitse maksaa maksuja.

(7) Ehdotetussa toimenpiteessä pienyritykset (ns. harrastusyritykset) ja puutarhamyymälät vapautetaan kokonaan lannoitelaissa säädetyistä kivennäisaineita koskevista maksuista. Kasvihuone- tai alustakasvatusta harjoittavat puutarhaviljelytilat ovat osittain vapautettuja maksusta.

A PIENYRITYKSIÄ (HARRASTUSYRITYKSIÄ) KOSKEVA VAPAUTUS

(8) Lannoitelain 38 artiklassa sallitaan jo laajaperäisten kotieläintuotantotilojen maksuvapautus, koska lain tarkoituksena on keskittyä yrityksiin, joiden ympäristöriskit ovat suurimmat. Laajaperäiset kotieläintuotantotilat eivät periaatteessa kuulu niihin.

(9) Laajaperäistä kotieläintuotantoa harjoittaville pientiloille on otettu käyttöön erillinen vapautus siitä syystä, että ne kaikki eivät välttämättä täytä lannoitelain 38 artiklassa säädettyjä muodollisia vaatimuksia. Ajatuksena on se, että eläinten lannantuotanto on kyseisillä tiloilla niin vähäistä, että lannanpoisto voidaan toteuttaa helposti. Vapautusta sovelletaan yrityksiin, joissa on keskimäärin enintään kolme nautayksikköä [3] korkeintaan kolmea maatalousmaan hehtaaria kohti kalenterivuoden aikana

[1] EYVL C 190, 8.7.2000, s. 4.
[2] Ks. alaviite 1.

[3] Esimerkiksi yksi teurastettavaksi tarkoitettu emakko vastaa 0,288 nautayksikköä, mikä tarkoittaa, että tällaisia emakkoja voidaan pitää noin kymmenen. Yksi yli 18-viikkoinen muniva kana vastaa 0,012 nautayksikköä, mikä tarkoittaa, että tällaisia kanoja voidaan pitää noin 250.

ja jotka eivät käytä eläin- tai muita eloperäisiä lannoitteita. Pienyritykset on vapautettu myös maksusta, jonka tarkoituksena on kattaa lannoitelain toimeenpanosta hallitukselle aiheutuneet kustannukset.

B PUUTARHA-ALAN YRITYKSIÄ KOSKEVA VAPAUTUS

(10) Puutarha-alan yritykset, jotka kasvattavat kasveja kasvihuoneissa (jäljempänä 'perinteinen puutarhaviljely') tai alustalla (jäljempänä 'alustakasvatus'), ovat osittain vapautettuja maksusta. Näiden ryhmien jättäminen järjestelmän ulkopuolelle johtuu siitä, että kivennäisaineita koskevien maksujen järjestelmässä ei oteta huomioon perinteiselle ja alustakasvatuksella tapahtuvalle puutarhaviljelylle tyypillisiä kasvatustapoja.

(11) Tämän järjestelmän mukaan maksusta voidaan vapauttaa enintään 460 kilogrammaa fosfaattia ja 800 kilogrammaa typpeä hehtaarilta tosiasiallisesti puutarhaviljelyyn käytettyä kasvatusalustaa tai tilan rakennusta kohti.

(12) Lannoitelain 54 artiklassa säädetään keinolannoitetta koskevasta väliaikaisesta vapautuksesta fosfaattimäärien määrittämiseksi. Tämän vuoksi samankaltainen vapautus alkaa koskea myös puutarhaviljelyä.

C PUUTARHAMYYMÄLÖITÄ KOSKEVA VAPAUTUS

(13) Puutarhamyymälät hankkivat lannoitteita myydäkseen niitä yksityishenkilöille. Ne on vapautettu kivennäisaineita koskevista maksuista. Myyjänä toimiva puutarhamyymälä ja ostajana toimiva yksityishenkilö ovat lisäksi vapautettuja hallinnollisesta vaatimuksesta, joka koskee eläin- tai eloperäisen lannoitteen toimitusilmoitusta.

(14) Puutarhaviljelyä harjoittavia puutarhamyymälöitä koskee edellä mainittu osittainen vapautus, joka koskee myös puutarha-alan yrityksiä.

D SYYT, JOIDEN VUOKSI KOMISSIO ON PÄÄTTÄNYT ALOITTAA MENETTELYN

(15) Vaikka Alankomaiden viranomaiset katsovat, että maksuvapautus on perusteltu 'järjestelmän luonteen tai tavoitteiden vuoksi', kuten komission tiedonannossa valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen ([4]) todetaan (jäljempänä 'välitöntä verotusta koskeva tiedonanto'), ja että se sen vuoksi ei ole valtiontukea 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, ne ovat antaneet järjestelmän komission tutkittavaksi.

(16) Välitöntä verotusta koskevan tiedonannon 23 kohdassa määrätään, että tiettyjen verotoimenpiteiden erityisluonne ei välttämättä tarkoita sitä, että niitä on pidettävä valtiontukena. Tämä koskee sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat taloudellisten seuraustensa vuoksi tarpeellisia tai tarkoituksenmukaisia verojärjestelmän toimivuuden kannalta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin pystyttävä perustelemaan tällaiset toimenpiteet.

(17) Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet jäljempänä olevat perustelut:

(18) Harrastusyrityksistä: Lannoitelaissa säädetyn kivennäisaineita koskevien sääntelevien maksujen järjestelmän (kivennäisaineverojärjestelmä, jäljempänä 'Minas-järjestelmä') tavoitteena on, että fosfaatti- ja typpipäästöjä luontoon säädellään yritystasolla. Minas-järjestelmässä ei haluta muutamia eläimiä pitäviä yksityishenkilöitä lain piiriin, koska näissä tapauksissa ei ole kysymys maatilasta eikä juuri lainkaan ympäristöriskeistä. Jos joku pitää ainoastaan muutamaa eläintä, mutta hänellä on hyvin vähän maata käytössään, on mahdollista, että kyseinen henkilö ei täytä lain 38 artiklassa säädettyä 2,5 nautayksikön rajaa hehtaaria kohti eikä siten voi saada vapautusta kivennäisaineita koskevista maksuista. Sen välttämiseksi, että harrastusmielessä eläimiä pitävät yksityishenkilöt joutuisivat maksamaan veroja, ehdotettuun toimenpiteeseen sisältyy harrastusyrityksiä koskeva vapautus. Harrastusmielessä tapahtuvan eläinten pitämisen rajaksi on määrätty korkeintaan kolme nautayksikköä riippumatta käytettävissä olevan maatalousmaan pinta-alasta.

(19) Puutarha-alan yrityksistä ja puutarhaviljelyä harjoittavista puutarhamyymälöistä: Puutarha-alan yrityksiä ja puutarhamyymälöitä koskevat enimmäismäärät, 460 kilogrammaa fosfaattia ja 800 kilogrammaa typpeä, perustuvat kukkaviljelyä ja vihannesten kasvihuoneviljelyä tutkivan koeaseman tutkimustuloksiin kasvihuoneissa viljeltävien kasvien fosfaatin ja typen kulutuksesta. Näistä tiedoista on ilmennyt, että kasvihuoneissa viljeltävien kasvien fosfaatin ja typen kulutus on keskimäärin 460 kilogrammaa fosfaattia ja 800 kilogrammaa typpeä vuodessa. Kulutus on siis huomattavasti suurempi kuin viljeltäessä kasveja avomaalla. Tämä on myös johdonmukaista, koska kasvihuoneviljelyn tuotanto on kahdeksan kertaa suurempi kuin avomaanviljelystä. Saattamalla fosfaatin ja typen enimmäismäärät vastaamaan fosfaatin ja typen kulutusta vältetään se, että yritykset joutuisivat maksamaan perusteettomia maksuja. Tämä on myös syy siihen, miksi nämä enimmäismäärät ovat korkeammat kuin peltoviljelytiloja koskevat enimmäismäärät ja normit, jotka sisältyvät vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annettuun neuvoston direktiiviin 91/676/ETY ([5]) (jäljempänä 'nitraattidirektiivi').

(20) Kun on kyse puutarhamyymälöistä, jotka hankkivat lannoitteita myydäkseen niitä yksityishenkilöille, hankitun lannan määrä vastaa loppujen lopuksi myydyn lannan määrää.

(21) Komissio ei katsonut tätä selvitystä riittäväksi päättääkseen, että erilaiset maksuvapautukset ovat perusteltuja järjestelmän luonteen ja taloudellisen tarkoituksenmukaisuuden vuoksi.

([4]) EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

([5]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

(22) Lannoitelain 38 artiklassa säädetään laajaperäistä kotieläintuotantoa harjoittavien tilojen maksuvapautuksesta. Jotkin harrastusyritykset voivat olla talouden toimijoita pienestä koostaan huolimatta. On huomattava, että vähämerkityksisyyssääntö ei koske maatalousalaa ([6]). Harrastusyrityksiä, jotka eivät täytä vapautuksen muodollisia vaatimuksia, koskeva erillinen vapautus ei vaikuta olevan perusteltu järjestelmän luonteen tai tavoitteiden vuoksi. Lisäksi ei vaikuta järkevältä käyttää kolmen nautayksikön perustetta (riippumatta maatalousmaan pinta-alasta sen ollessa alle kolme hehtaaria), kun 38 artiklan mukainen yleinen vapautus perustuu 2,5 nautayksikköön (hehtaaria kohti).

(23) Puutarhaviljelyä koskevan vapautuksen osalta vaikuttaa, ottaen huomioon "järjestelmän luonteen tai tavoitteet", sopivalta rinnastaa tilan rakennuksessa käytettävä maa tai kasvatusalusta maatalousmaahan ja soveltaa siten samoja käyttövaatimuksia. Sovellettaessa tavanomaisesti käyttö- ja poistojärjestelmää taattaisiin siten yhdenvertainen kohtelu eikä olisi kysymys valtiontuesta. Tässä tapauksessa määrät, joita sallitaan käytettävän, vaikuttavat kuitenkin olevan paljon suuremmat (460 kilogrammaa fosfaattia hehtaaria kohti ja 800 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohti). Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että myöskään tässä mielessä ei ole mitään perusteltua syytä myöntää ehdotettua vapautusta puutarhaviljelylle.

(24) Vapautuksen puutarhamyymälöille, jotka hankkivat lannoitteita myydäkseen niitä yksityishenkilöille, voidaan katsoa vastaavan "järjestelmän luonnetta tai tavoitteita", koska tuotetun lannan määrä periaatteessa vastaa myydyn lannan määrää. Puutarhamyymälä ei itse aiheuta päästöjä luontoon. Tästä näkökulmasta ei vaikuta siltä, että olisi kyse tuesta. Puutarhaviljelyä itse harjoittaville puutarhamyymälöille ei myöskään vaikuta olevan mitään perusteltua syytä myöntää ehdotettua vapautusta, mikäli sekä perinteistä että alustakasvatuksella tapahtuvaa puutarhaviljelyä koskee sama järjestelmä.

(25) Lopuksi komissio epäilee, ovatko Alankomaiden lannoitelaki ja kivennäisaineita koskevien maksujen järjestelmä nitraattidirektiivin mukaisia. Komissio on lähettänyt Alankomaiden viranomaisille huomautuskirjeen, johon se on saanut vastauksen, jota se nyt tarkastelee edelleen. Kivennäisaineita koskevien maksujen järjestelmä, jonka perusteella yritykset voivat ylittää nitraattidirektiivin vaatimukset maksamalla maksuja, saattaisi olla nitraattidirektiivin vastainen. Se, että viljelijät voivat ylittää vaatimukset maksamalla maksuja, ei välttämättä takaa riittävällä tavalla sitä, että vaatimuksia noudatetaan. Ns. poistumasäännöissä sallitut määrät ovat lisäksi korkeammat kuin nitraattidirektiivissä sallitut määrät, mutta viljelijä ei joudu maksamaan maksuja. Lannoitelain 38 artiklassa sallitaan jo laajaperäisiä kotieläintuotantotiloja koskeva maksuvapautus, jossa kyseisille tiloille on asetettu vuosittain levitettävän lannoitteen enimmäismäärä kilogrammoina, joka määritellään fosfaatin määränä nitraattidirektiivissä edellytettävän typen määrän sijasta ja joka ylittää direktiivin salliman määrän. Lisävapautusten myöntäminen voisi vielä pahentaa tätä tilannetta.

(26) Jos harrastusyrityksille myönnettäisiin vapautus, ei lisäksi näytä olevan mitään sääntöä, joka takaa, että nitraattidirektiiviin sisältyvää vaatimusta (170 kg N/ha/vuosi) noudatetaan. Nitraattidirektiiviin ei sisälly pienyrityksille poikkeusta vähämerkityksisyyssäännöstä. Alankomaiden viranomaiset eivät ole osoittaneet, että tällaiset harrastusyritykset ilman muuta noudattavat nitraattidirektiivin vaatimuksia.

(27) Lisäksi on huomattava, että puutarhamyymälöille ja puutarhaviljelylle sallittu typen määrä on paljon suurempi kuin nitraattidirektiivin vaatimukset (170 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohti; neljän vuoden ajaksi sallitaan poikkeuksellisesti 210 kilogramman enimmäismäärä). Tietojen puuttuessa veteen pääsevistä nitraateista ja ottaen huomioon, että sallittu typen määrä ylittää runsaasti nitraattidirektiivin vaatimukset, komissio epäilee ehdotettujen vapautusten ympäristövaikutuksia.

(28) Tämän vuoksi komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn.

III **ALANKOMAIDEN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET**

(29) Alankomaiden maatalousasioista, ympäristönhoidosta ja kalastuksesta vastaava ministeri on toimittanut komission jäsenelle Franz Fischlerille osoitetulla 17 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä perusteluja sille, että menettelyä aloitettaessa annettua komission lausuntoa tarkasteltaisiin uudelleen. Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet 3 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, että kyseinen kirje on katsottava Alankomaiden huomautusten viralliseksi esittämiseksi vastauksena menettelyn aloittamiseen neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([7]) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

(30) Alankomaiden viranomaisten toimittamista tiedoista esitetään alla yhteenveto.

(31) Alankomaiden viranomaisten mukaan komissio rinnastaa ehdotetut toimenpiteet perusteettomasti maksuvapautukseen ja siten menetettyihin verotuloihin, jotka ovat valtiontukea. Komissio ei ota huomioon maksujen käytön hillitsevää luonnetta. Minas-järjestelmän tarkoituksena ei ole hankkia valtiolle verotuloja vaan säännellä lannoitteiden käyttöä. Järjestelmää voidaan siten verrata sakkoihin, joita annetaan, kun tiettyjä säännöksiä rikotaan. Kun otetaan huomioon toimenpiteen sisältö ja tarkoitus, sitä ei voida katsoa verotustoimenpiteeksi, josta vapauttaminen on valtiontukea EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

([6]) Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta, EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

([7]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

(32) Lisäksi Alankomaiden viranomaiset ilmoittavat, että ne eivät kiistä komission oikeutta vastustaa nitraattidirektiivin perusteella Alankomaiden lannoitepolitiikan vaatimuksia. Komission epäilyksiä on kuitenkin tarkasteltava nitraattidirektiivin puitteissa eikä valtiontukea koskevan menettelyn puitteissa.

(33) Lopuksi Alankomaiden viranomaiset, toteavat esittämättä lisäperusteluja, että ehdotetut vapautukset ovat täysin perusteltuja Minas-järjestelmän luonteen ja tavoitteiden vuoksi.

IV **ARVIOINTI**

(34) Lisätietojen puuttuessa epäilys, joka on saanut komission aloittamaan menettelyn ehdotettuja vapautuksia vastaan, jää voimaan.

(35) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa mainitaan seuraavaa: "Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan."

(36) Tässä järjestelmässä jäsenvaltio myöntää tukea tietyille yrityksille, koska ne vapautetaan tietyistä maksuista. Se, että tämä järjestelmä on verrattavissa sakkoihin, joita annetaan rikottaessa tiettyjä sääntöjä, ei muuta sitä tosiasiaa, että Minas-järjestelmä katsotaan verotusjärjestelmäksi. Poikkeukset siitä voivat olla valtiontukea. Tämä tuki voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Elävillä eläimillä ja puutarhaviljelytuotteilla käydään merkittävää rajat ylittävää kauppaa. Lisäksi voidaan todeta, että vaikka jäsenvaltio on ottanut käyttöön sakkojärjestelmän, vapautus tällaisesta yleisesti voimassa olevasta sakkojärjestelmästä voidaan kuitenkin katsoa valtiontueksi EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Yhteisön tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että käsitteellä 'tuki' on yleisempi ulottuvuus kuin käsitteellä 'avustus', koska siihen ei sisälly pelkästään myönteisiä suorituksia, kuten itse avustukseen, vaan myös toimenpiteitä, jotka eri muodoissa keventävät rasituksia, jotka tavanomaisesti kohdistuvat yrityksen budjettiin, ja ovat siten — olematta avustuksia sanan suppeimmassa merkityksessä — luonteeltaan samantyyppisiä ja johtavat samanlaisiin tuloksiin ([8]). Koska muihin yrityksiin sovelletaan maksuja (tai sakkoja), maksusta vapautettujen yritysten kilpailuasema paranee. Toisin kuin Alankomaiden viranomaiset väittävät, järjestelmän luonteen ja tavoitteiden perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että on kysymys valtiontuesta. Myös yhteisöjen tuomioistuin on todennut useita kertoja, että EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa ei tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden mukaan vaan että siinä keskitytään toimenpiteiden seurauksiin ([9]). Tämän toimenpiteen seuraukset koituvat tiettyjen yritysten hyväksi, jotka vapautetaan tietyistä maksuista.

(37) Perustelut, joita Alankomaiden viranomaiset ovat ennen menettelyn aloittamista esittäneet ei-ammattimaisesta luonteesta ja siitä, että ns. harrastusyritykset ([10]) eivät ole maatiloja (ks. 18 kohta), on myös hylättävä. Ei-ammattimainen luonne on pelkästään oletus. Niinpä esimerkiksi, kuten alaviitteessä 3 mainitaan, kolme nautayksikköä vastaa noin 250:tä munivaa kanaa. Ehdotetussa perusteessa mainitaan ainoastaan, että edunsaajalla on käytössään hyvin vähän maata suhteessa pidettyjen eläinten määrään ja että edunsaaja ei voi saada lannoitelain 38 artiklan mukaista yleistä vapautusta (ei enemmän kuin 2,5 nautayksikköä hehtaaria kohti). Näin ollen ehdotettu toimenpide voi hyödyttää tiettyjä yrityksiä, jotka tuottavat kaupallisesti EY:n perustamissopimuksen liitteessä I mainittuja tuotteita, joilla käydään tai voidaan käydä rajat ylittävää kauppaa. Näin ollen vaikuttaa siltä, että toimenpide ei ole perusteltu järjestelmän luonteen tai tavoitteiden vuoksi.

(38) Alankomaiden viranomaiset eivät ole esittäneet uusia perusteluja puutarhamyymälöihin ja puutarha-alan yrityksiin liittyen.

(39) Näin ollen komissio ei luovu epäilyksistään, joita se on esittänyt puutarha-alan yrityksiä ja puutarhaviljelyä harjoittavia puutarhamyymälöitä koskevan ehdotetun osittaisen vapautuksen toteuttamisesta. Puutarhaviljelyä koskevan vapautuksen osalta vaikuttaa "järjestelmän luonteen tai tavoitteiden" puitteissa sopivalta rinnastaa tilan rakennuksessa käytettävä maa tai kasvatusalusta maatalousmaahan ja soveltaa siten samoja käyttönormeja. Tässä tapauksessa sallitut käyttömäärät ovat kuitenkin hyvin suuret (460 kilogrammaa fosfaatteja ja 800 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohti ([11])). Maksuja peritään ainoastaan silloin, jos nämä määrät ylitetään. Siksi ei ole mitään perusteltua syytä myöntää puutarhaviljelylle ehdotettua vapautusta, eivätkä Alankomaiden viranomaiset myöskään ole esittäneet tällaista syytä. Puutarhaviljelyä itse harjoittaville puutarhamyymälöille ei myöskään vaikuta olevan mitään perusteltua syytä

([8]) Asia C-295/97, Piaggio v. Ilfitalia ja muut, tuomio 17.6.1999 (Kok. 1999, s. I-3735).

([9]) Asia C-75/97, Belgia v. komissio ("Maribel bis/ter"), tuomio 17.6.1999 (Kok. 1999, s. I-3671) ja asia T-14/96, BAI v. komissio, tuomio 28.1.1999 (Kok. 1999, s. II-139).

([10]) On myös viitattu siihen, että lakiluonnoksessa ja perusteluissa puhutaan yksinkertaisesti "pienyrityksistä". Kaupallisia yriyksiä ei ole missään tapauksessa suljettu pois ehdotetun vapautuksen piiristä.

([11]) Vertailun vuoksi, lannoitelaissa määrätään, että vuosina 2000 ja 2001 suurin sallittu päästö maatalousmaan hehtaaria kohti on 35 kilogrammaa fosfaattia. Määrää vähennetään tulevaisuudessa edelleen 25 kilogrammaan vuodesta 2005 lähtien. Vuosina 2000 ja 2001 suurin sallittu typpipäästö laidunmaan hehtaaria kohti on 275 kilogrammaa, ja määrää vähennetään tulevaisuudessa myös edelleen (200 kilogrammaa vuodesta 2005 lähtien).

myöntää ehdotettua vapautusta, mikäli sekä perinteistä että alustakasvatuksella tapahtuvaa puutarhaviljelyä koskee sama järjestelmä (korkeammat sallitut normit fosfaatille ja typelle, jolloin maksuja peritään ainoastaan ylitettäessä nämä normit). Näin ollen toimenpide ei ole perusteltu järjestelmän luonteen tai tavoitteiden vuoksi.

(40) Vapautukset sitä vastoin täyttävät kaikki välitöntä verotusta koskevan tiedonannon (johon voidaan viitata vastaavasti) 9—12 kohdan edellytykset: a) toimenpide tarjoaa edunsaajalle edun, joka keventää tavanomaisesti maksettavaksi kuuluvia kustannuksia, b) edun myöntää valtio (tulonmenetys), c) toimenpide saattaa vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kun edunsaaja harjoittaa taloudellista toimintaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa, d) toimenpide on loppujen lopuksi erityinen tai valikoiva.

(41) Tämäntyyppinen tuki on katsottava toimintatueksi. Tällainen tuki, jonka tarkoituksena on ainoastaan markkinaosapuolen tavanomaisten toimintakulujen vähentäminen, tarjoaa edunsaajalle pelkästään ajallisesti rajoitetun taloudellisen edun, joka lakkaa heti, kun maksut lakkaavat, ja joka voi erityisesti vääristää kilpailua. Tällaista tukea ei siis voida katsoa tueksi taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen (87 artiklan 3 kohdan a alakohta), eikä tueksi tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen (87 artiklan 3 kohdan c alakohta).

(42) Toimintatukea ei yleensä sallita (ks. yhteisön suuntaviivat maatalousalan valtiontuesta, 5.5.1 kohta ([12])). Tällainen tuki voidaan sallia ainoastaan, jos se on väliaikainen ja aleneva, mistä ei tässä tapauksessa ole kysymys.

(43) Komissio hylkää ehdottomasti perustelun, jonka mukaan valtiontukea koskevaa menettelyä käytettäisiin tai väärinkäytettäisiin nitraattidirektiivin soveltamiseen. EY:n perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan perusteella tehty tutkimus sisältää tutkimuksen yhteisön muun lainsäädännön säännöstenmukaisuudesta. On selvää, että valtiontukea koskeva menettely ei saa koskaan johtaa tulokseen, joka on ristiriidassa perustamissopimuksen erityisten säännösten ([13]) kanssa, kuten tässä tapauksessa 174 artiklan (entinen 130 r artikla) kanssa, eikä yhteisön lainsäädännön kanssa, joka hyväksytään sillä perusteella (vrt. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohta). Lisäksi on mainittava, että Alankomaita vastaan on käynnistetty erityinen rikkomusmenettely nitraattidirektiivin noudattamatta jättämisen vuoksi ([14]), ja siinä yhteydessä komissio on katsonut, että Alankomaiden lainsäädäntö ei ole nitraattidirektiivin mukainen. Joka tapauksessa komissio on, kuten tähän mennessä on esitetty, todennut epäilyksensä ehdotettua veroetua kohtaan huolimatta siitä, että järjestelmä vastaa nitraattidirektiivin säännöksiä, koska tämä etu on katsottava pelkäksi toimintatueksi.

V **PÄÄTELMÄT**

(44) Komissio päättelee edellä esitettyjen seikkojen perusteella, että pienyrityksiä (harrastusyrityksiä), puutarha-alan yrityksiä ja puutarhaviljelyä harjoittavia puutarhamyymälöitä koskevia suunniteltuja maksuvapautuksia ei voida katsoa yhteisen edun mukaisiksi ja että niihin ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia poikkeuksia.

Näin ollen komissio katsoo, että tämä tukitoimenpide ei sovellu yhteismarkkinoille,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maksuvapautukset, joita Alankomaat aikoo myöntää Minas-järjestelmän puitteissa pienyrityksille (harrastusyrityksille), puutarha-alan yrityksille ja puutarhaviljelyä harjoittaville puutarhamyymälöille, eivät sovellu yhteismarkkinoille. Tämän vuoksi tätä tukea ei saa myöntää.

2 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([12]) EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

([13]) Ks. asia C-225/91, Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993 (Kok. 1993, s. I-3203).

([14]) Ks. komission lehdistötiedote IP/00/204, 1.3.2000.